

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΙ ΤΩ ΑΡΕΙΩ ΠΑΓΩ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

Εν Αθήναις τῆ 6^η Ιουλίου 1971

πρωτ. Γνω/13

Γρ δς

Τῷ Υπουργεῖον Δικαιοσύνης

Γ.Δ.Δ.Δ.-Δ/τεν Α'-2

Ε ν τ α ὄ θ α

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὅτι ἡ γνώμη μας ἐπὶ τοῦ τεθέντος ἡμῶν ἐρωτήματος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 58177/71 ὑμετέρου ἐγγράφου ἐν ὄψει μὲ τὴν χιρῆγησιν κανονικῆς ἀδείας ἀπουσίας εἰς τοὺς δικαστικούς ὑπάλληλους καὶ δὴ ἂν θὰ ἔχρη ἐφαρμογὴ ἢ διάταξις τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ κωδ. ν. 128/36 ἢ ἢ τοῦ ἄρθρ. 1 α.ν. 1959/39, εἶναι ἡ ἀνδλουθος:

Ὡς γνωστὸν οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι διακρίνονται εἰς πολιτικούς καὶ εἰς στρατιωτικούς, οἱ δὲ πολιτικοὶ εἰς δικαστικούς καὶ εἰς διοικητικούς (Ἠλ. Κυριακοπούλου Ἑλλ. Διοικ. Δίκαιον Γ', ἐκδοσ. γ' παρ. 114 ἀρ. 4 καὶ Β' ἐκδ. γ', παρ. 35 ἀρ. 3, Μιχ. Δένδια Διοικ. Δικ. τῆμ. Α' σελ. 252): Συνεπῶς εἰς τοὺς πολιτικούς ὑπάλληλους περιλαμβάνονται καὶ οἱ δικαστικοὶ τοιοῦτοι.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 51 τοῦ κωδ. ν. 128/36, οἱ ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ νόμου τούτου ἀναφερθέντες δικαστικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρεταί—τουτέστιν τὸ προσωπικὸν τῆς Γραμματείας τῶν Δικαστηρίων καὶ

Είσαγγελιών—δύναται τῇ αἰτήσει των νά λαμβάνωσι κατ' ἔτος ἡμερολογιακόν συναπτῶς ἢ τμήματικῶς μηνιαίαν κανονικήν ἄδειαν ἀπουσίας μετά πλήρων ἀποδοχῶν μέχρι μηνός, ἐφ' ὅσον κέκτληται δικαστικήν ὑπηρεσίαν τοῦλάχιστον ἑνός ἔτους. Κατά δέ τό ἄρθρον 1 παρ. 1 τοῦ α. ν. 1959/39 εἰς τούς τακτικούς δημοσίους ὑπαλλήλους δύναται νά χαρηγῆται τῇ αἰτήσει των, μηνιαία καθ' ἕναστον ἡμερολογιακόν ἔτος κανονική ἄδεια ἀπουσίας μετά πλήρων ἀποδοχῶν, εἴαν κέκτληται δημοσίαν πραγματικῆν ὑπηρεσίαν τριῶν τοῦλάχιστον ἐτῶν· περαιτέρω δέ ἐν ἄρθρῳ 6 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὀρίζεται ὅτι καταργοῦνται ἀπό τῆς ἰσχύος του πᾶσαι αἱ ἐπί τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ὑφιστάμεναι προγενέστεραι γενικαί ἢ εἰδικαί διατάξεις, διατηρουμένων μόνον ἐν ἰσχύϊ των τοῦ κώδικος ν. 4952 "περὶ ὀργάνωσης τῆς κεντρικῆς, πρεσβευτικῆς καί προξενικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐπί των 'Εξωτερικῶν Ὑπουργείου", τοῦ ἀ. ν. 1676/39 "περὶ προστασίας φυματικοῦ προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ." καί των διατάξεων περὶ χορηγίας ἀδειῶν εἰς ἀστυνομικούς καί πρεσβεστικούς ὑπαλλήλους. Ἐκ τῶν διατάξεων τούτων τοῦ ἀ. ν. 1959/39 σαφῶς, φρογῶ, προκύπτει ὅτι ἐπιδιώκων ὁ νεώτερος νομοθέτης νά ἐφαρμόσῃ πῆν ἀρχήν τῆς ἰσότητος διὰ πάντας τούς πολιτικούς ὑπαλλήλους, μεταξύ των ὀφείτω ὡς ἐλέχθη καί οἱ ἀνωτέρω δικαστικοί ὑπαλλήλοι, κατήργησεν, ὡς προκύπτει, κατά τρόπον σαφῆ, ἐκ τῆς ἐννοίας, τοῦ περιεχομένου του καί τοῦ ὅλου ὡς ἄνω σηροῦ του, κατά κρατοῦσαν ἐν τούτῳ ἀρχήν (Οἶκον. Γεν. Ἀρχ. παρ. 5, Γ. Μπαλῆ Γεν. Ἀρχ. παρ. 6, Α.Π. 668/61, Ολομ. Α.Π. 28/59, 244/53, 221/48, Ε.Ε.Ν. 29-386 καί 26-127 Κ' 812, ΙΕ' 596)-καί τήν προγενεστέραν διάταξιν, καίτοι εἰδικήν, τοῦ ἄρθρ. 51 τοῦ Κ.Ν. 128/36, μόνον δέ εἰδικάς τινάς διατάξεις, αἵτινες ἀνωτέρω ἐμνημογεύθησαν, ἠθέλησεν ἐξ

πο πολιτικῶν

πο

Handwritten signature

ειδικῶν λόγων νά διατηρήσῃ. Βεβαίως αἱ διατάξεις τοῦ νόμου τούτου (1959/39) καταργήθησαν ὑπὸ τῶν νεωτέρων διατάξεων τοῦ ν. 1811/51 ὡς πρὸς τοὺς εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου ὑπαγομένους δημοσίους διοικητικούς ὑπαλλήλους αἱ διατάξεις ὅμως τοῦ νόμου τούτου δέν ἔχουν ἐφαρμογήν ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς γραμματείας τῶν δικαστηρίων, μὴ ἐκδοθέντος τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 195 παρ. 1 τοῦ Β. Διατάγματος. Κατά ταῦτα, ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς γραμματείας τῶν δικαστηρίων καὶ Εἰσαγγελιῶν, ἐν σχέσει μέ τήν χορήγησιν κανονικῶν ἀδειῶν, ἐφαρμογήν ἔχει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ α.ν. 1959/39, καταργηθέντος τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ Κώδ. Ν. 128/36.

Διὰ τὴν πληρότητα ὅμως τῆς παρούσης καὶ πρὸς ἀποφυγὴν νέων ἀμφισβητήσεων, δέον νά σημειωθῇ ὅτι τὰς κανονικὰς ἀδείας ἀπουσίας χορηγοῦσιν εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς γραμματείας τῶν δικαστηρίων, οἱ ἐν ἄρθρῳ 52 τοῦ Κώδ. Ν. 128/36 ἀναφερόμενοι, ἢ διατάξεις δ' αὕτη ἐξακολουθεῖ ἰσχύουσα καὶ μετὰ τὸν α.ν. 1959/39, διότι ὁ νόμος οὗτος ἐν ἄρθρῳ 2 παρ. 1 ὀρίζει ὅτι ἡ κανονικὴ ἀδεια ἀπουσίας, παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ἢ τοῦ νόμιμου πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτουμένου καὶ ἐπομένως δέν προκύπτει ὅτι καὶ ὡς πρὸς τὸ θέμα τοῦτο ἠθέλησεν ὁ νεώτερος νομοθέτης τὴν κατάργησιν καὶ τοῦ ἄρθρου 52 τοῦ Κώδ. Ν. 128/36, ἀφοῦ ὁ ἴδιος ἀναγνωρίζει τυχόν ὑπαρχούσα; εἰδικὰς διατάξεις νόμων, αἵτινες ὀρίζουν τὰ πρόσωπα ἅτινα χορηγοῦν τὰς ἀδείας ἀπουσίας .

Μετά τιμῆς

Ὁ Ἀντεισαγγελεὺς

Ἰωάν. Γραφανάκης

χρηγείται
φ